

[Ingerlise Koefoed]

ne ind i forhandlinger om andre finansieringsformer end det, vi foreslår her som ændring i dag, men vi mener faktisk, det bliver vigtigt med en eller anden form for offentlig støtte til lokalradio og lokal-TV, hvis det i længden skal have mulighed for at overleve og blomstre.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg skal kun ganske kort til fru Pia Kjærsgaard sige, at vi jo aldrig har interesseret os for, om folk købte det ene eller det andet modtageudstyr for at skaffe sig adgang til det ene eller andet medium, og det er den problematik, som består med hensyn til antennerne.

Det er også rigtigt, at der bliver 25 pct. tilbage i første omgang, men det varer jo ikke ret længe, for målsætningen er jo – og planlægningen går meget hurtigere, end man ellers har kendt det – at skabe landsdækning med denne kanal, så problemet er efter min mening af begrænset rækkevidde, men vi skal da gerne besvare de spørgsmål, der måtte komme om det.

Til hr. Tastesen kun en enkelt bemærkning, som jeg tror er væsentlig i forbindelse med vurderingen af det økonomiske grundlag. Jeg tror ikke på de beregninger, som viser denne store manko i reklamebudgetterne. Jeg tror på, at man ud fra forretningsmæssige vurderinger af det marked, som der er tale om – og det er jo det, det drejer sig om, når vi vurderer reklameindtægtsmulighederne – må konstatere, at de beregninger, vi har arbejdet med, er realistiske i forhold til det marked, man skal arbejde med at sælge reklamer på.

Det fører mig over til noget, som jeg også synes det er væsentligt at understrege i forbindelse med det, fru Ingerlise Koefoed sagde. Ja, det er faktisk en myte, at erhvervslivet altid vil være interesseret i mange seere, for også på reklameområdet er der forskel på, om man er villig til at betale for at møde et mindre publikum fremfor et større publikum. Det kommer an på, hvad man reklamerer for. Der tegner sig et meget differentieret og meget kompliceret billede, når man ser på, hvordan reklamebudgetter anvendes, og hvordan de sættes ind i forhold til de medi-

er, der bruges. Så det er ikke så enkelt, som man ofte lidt mytisk synes.

Jeg ved da godt, at man kan drøfte, hvordan børns forhold til fantasi og virkelighed er. Min pointe, som jeg var inde på, og som jeg gerne vil gentage, er, at jeg tror, man tillægger radio og TV – specielt TV – alt for specielle egenskaber i den forbindelse. Spørgsmålet om påvirkning af børns fantasi er et problem, som altid har eksisteret, og som eksisterer med hvilke som helst medier man har. Fru Ingerlise Koefoed har jo som jeg selv en fortid i biblioteksvæsenet, og vi ved også, hvad bøger – både tegnede og skrevne bøger – kan betyde og betød tidligere på dette område, det talte ord med for den sags skyld. Derfor kalder jeg det en myte, når man tillægger TV disse helt specielle egenskaber, som vi her taler om, og ser bort fra, at det findes mere generelt.

Jeg tror, det er væsentligt, at vi får truffet den beslutning om et TV 2, simpelt hen fordi der er så megen dynamik i medieudviklingen, at vi må have det sat i gang nu, fordi det ellers udvikler sig til noget, som vi vil fortryde om meget kort tid. Vi må give startskuddet nu, således at vi får udnyttet den dynamik, der er i medie billedet, og som vi nu foreslår at man udnytter konstruktivt med det, som er lagt frem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 64 stemte for, 73 imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 64 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 1 til titlen betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3.

Ændringsforslag 4
forkastedes, idet 64 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 64 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 7